

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 30 października 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Dominika Romanowska

Protokolant: Aneta Łokaj

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Agencja (...) sp. z o.o. w L.

przeciwko A. B.

o udzielenie informacji

I. zobowiązuje pozwanego do udzielenia stronie powodowej następujących informacji:

- a) danych umożliwiających identyfikację działek rolnych (w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych, oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności) wchodzących w skład gospodarstwa rolnego pozwanego, których był on posiadaczem w roku 2009;
- b) czy pozwany w roku 2009 korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu, jako materiału siewnego, czy też z materiału takiego nie korzystał;
- c) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru, którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie I podpunkcie b) wyroku jako materiału siewnego, to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 30 zł tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Agencja (...) Spółka z o. o. z siedzibą w L. wniosła w dniu 04 maja 2012 roku pozew, w którym domagała się zobowiązania pozwanego A. B. do udzielenia stronie powodowej informacji w zakresie:

- a) danych umożliwiających identyfikację działek rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego pozwanego, których był posiadaczem w roku 2009;
- b) danych umożliwiających identyfikację działek rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego pozwanego, których był posiadaczem w roku 2010;
- c) czy pozwany w 2009 r. korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu jako materiału siewnego czy też z materiału takiego nie korzystał,

d) czy pozwany w 2010 r. korzystał z materiału ze zbioru odmian wskazanych w dokumencie pod nazwą „(...)” stanowiącym załącznik do pozwu jako materiału siewnego czy też z materiału takiego nie korzystał,

e) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym punkcie 3 jako materiału siewnego to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie,

f) jeżeli pozwany korzystał z materiału ze zbioru którejkolwiek z odmian wskazanych w dokumencie opisanym w punkcie 4 jako materiału siewnego to w jakich ilościach w odniesieniu do konkretnej odmiany wymienionej w tym dokumencie

oraz zasądzenia na rzecz strony powodowej kosztów procesu w kwocie 887 zł, na które składają się koszty wpisu sądowego w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 840 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Uzasadniając swoje żądanie powodowa spółka wskazała, że jest organizacją hodowców w rozumieniu przepisów art. 23 – 23c ustawy z dnia 26 czerwca 2003 roku o ochronie prawnej odmian rodzin. Działając we własnym imieniu, a na rzecz wskazanych w pozwie spółek (hodowców roślin odmian chronionych), na podstawie art. 23 a ust. 1-4 wyżej wymienionej ustawy, strona powodowa wystąpiła do pozwanego z wnioskami o udzielenie pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem, jako materiału siewnego. Strona powodowa wnioskuje do pozwanego o udzielenie tych informacji obejmujących lata 2009 i 2010. Pozwany jednak, pomimo wysyłanych do niego ponagieł, nie udzielił stronie powodowej żądanej informacji.

Strona powodowa podniosła, że obowiązek udzielenia żądanej informacji wynika z przepisu art. 23 a ust. 4 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Zgodnie z jego treścią, pozwany, jako posiadacz gruntów rolnych, zobowiązany jest na wniosek hodowcy lub organizacji hodowców (jakim jest strona powodowa) udzielić na piśmie informacji, o które wystąpił tj. dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Strony nie zawarły żadnej umowy odmiennie ustalającej ich obowiązki, a fakt przysługiwania hodowcom zrzeszonym w organizacji strony powodowej wyłącznego prawa do odmian objętych wnioskiem o udzielenie informacji ma charakter notoryjny, natomiast lista odmian chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem ich hodowców (podmiotów uprawnionych z tytułu wyłącznego prawa) publikowana jest w jawnym rejestrze przez Centralny Ośrodek (...) w S.. W związku z tym, że pozwany nie wywiązał się ze swojego obowiązku i nie udzielił na rzecz strony powodowej wymaganych informacji, wytoczenie niniejszego powództwa stało się konieczne i zasadne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości jako nieuzasadnionego i nieudowodnionego oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu w pierwszej kolejności zarzucił brak legitymacji biernej z uwagi na to, że w latach 2009-2010 nie był już właścicielem gruntów rolnych, albowiem aktem notarialnym z dnia 19 listopada 2008 roku zbył nieruchomości rolne na rzecz osoby trzeciej. Podniósł ponadto, że jednym z warunków dochodzenia prawa do informacji na podstawie ustawy o ochronie prawnej odmian roślin jest wykazanie interesu prawnego. Strona powodowa tymczasem w żaden sposób nie wykazała, iż pozwany w jakikolwiek sposób naruszył wyłączne prawa niematerialne do odmian hodowców, na rzecz których powodowa agencja występuje. Nie wskazała bowiem żadnych okoliczności świadczących o tym, że pozwany kiedykolwiek wykorzystywał odmiany roślin, do których wyłączne prawo mają - według twierdzeń powoda - wskazane przez niego podmioty, nie wskazał kiedy i na jakim obszarze, a nadto w jakich okolicznościach miałyby rzekomo dojść do naruszenia wyłącznych praw powoda. Pozwany zaprzeczył, aby w ogóle nabył materiał siewny w 2009 i 2010 roku, wymieniony w załączniku opisanym w uzasadnieniu pozwu. Nadto powodowa agencja nie uprawdopodobniła, aby miała interes prawny w wytoczeniu powództwa o udzielenie informacji wobec innej osoby niż

naruszający to prawo, nie wykazano żadnej z przesłanek określonych w art. 36 ust. 1 pkt 3, które uprawniałaby osobę trzecią do udzielenia informacji powodowi i jednocześnie uprawniała powoda do wytoczenia powództwa.

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2012 roku w sprawie I C 711/12 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo Agencji (...) spółki z o.o. w L. przeciwko A. B. o udzielenie informacji objętych żądaniem pozwu oraz zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 857 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd I instancji uznał, że stronie powodowej nie przysługuje legitymacja czynna, albowiem prawo do żądania informacji, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 roku o ochronie prawnej roślin, przysługuje hodowcom, którzy mają także uprawnienia do kontroli gospodarstwa rolnego i pobierania opłat z tytułu odstępstwa rolnego.

Wyrokiem z dnia 04 kwietnia 2013 roku, w sprawie I ACa 274/13, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji strony powodowej, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 roku sygn. akt I C 711/12, przekazując sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska Sądu I instancji odnośnie braku legitymacji czynnej po stronie powodowej spółki. Sąd Apelacyjny wskazał bowiem, że ustawodawca przyznał określone uprawnienia organizacjom hodowców pod warunkiem wszakże, że hodowcy, którym prawo to przysługuje, są w niej zrzeszeni. W takim wypadku to nie hodowca indywidualnie, ale organizacja, której jest członkiem, w jego imieniu realizuje owe uprawnienia i nie musi wykazywać się odrębnym upoważnieniem, bowiem sama przynależność do organizacji daje jej prawo dochodzenia określonych roszczeń. Tylko pobieranie przez organizację zrzeszającą hodowców opłaty na ich rzecz, jest uzależnione od zawarcia odrębnej umowy, o której mowa w art. 23 ust. 8 ustawy, z której uprawnienie to wynika. Roszczenie o udzielenie informacji przysługuje natomiast organizacji z mocy ustawy, a warunkiem jego dochodzenia jest wykazanie, że jej członkiem jest hodowca, któremu przysługuje wyłączne prawo do odmiany o którą zapytuje we wniosku. Forma organizacyjna jest przy tym obojętna. W świetle powyższego, oddalenie powództwa z powodu braku legitymacji czynnej strony powodowej z uwagi na niewykazanie, że została upoważniona do działania w imieniu hodowców, w ocenie Sądu Apelacyjnego nie było trafne, a to powoduje, że nie została rozpoznana istota sprawy, co z mocy art. 386 § 4 k.p.c. skutkuje uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania celem ustalenia wszystkich przesłanek warunkujących uwzględnienie powództwa oraz odniesienia się do zarzutów stawianych przez pozwanego.

Na rozprawie w dniu 24 października 2013 roku pełnomocnik strony powodowej cofnął powództwo w zakresie informacji dotyczących 2010 roku, a pełnomocnik pozwanego nie sprzeciwił się cofnięciu pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa jest organizacją hodowców, w której w latach 2009 - 2010 byli zrzeszeni następujący hodowcy:

- (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.,
- (...) z siedzibą w W.,
- (...) sp. z o. o. - Grupa (...) z siedzibą w S.,
- (...) sp. z o.o. - Grupa (...) z siedzibą w S.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w T.,
- (...) sp. z o. o. z siedzibą w Ł.,

- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.,
- (...) Spółka (...) w B. C.-L.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą we W..

dowód: - lista współników Agencji (...) sp. z o.o. w L. za 2009 i 2010 rok - k. 11-12;

Strona powodowa, działając w imieniu własnym i na rzecz wyżej wymienionych hodowców, pismami z dnia 09 lutego 2010 roku i 30 czerwca 2010 roku wystąpiła do pozwanego A. B. z wnioskiem o udzielenie pisemnych informacji dotyczących wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego, na obszarze posiadanych przez niego gruntów rolnych. Powód wnioskował do pozwanego o udzielenie informacji za rok 2009 i 2010. W związku z tym, że pozwany nie udzielił odpowiedzi na przesłane mu wnioski, strona powodowa pismami z dnia 30 czerwca 2010 roku i 16 listopada 2011 roku zatytułowanymi „Ponaglenie”, wezwała ponownie pozwanego do udzielenia żądanych informacji za rok 2009 i 2010. Ponaglenia te pozostały bez odpowiedzi.

dowód: - wnioski o udzielenie informacji wraz z załącznikami i dowodami nadania - k.13-18, 20-26,

- ponaglenie z dnia 16.11.2011 roku i z 30.06.2010 roku – k. 19, 27;

Hodowcom zrzeszonym w organizacji strony powodowej przysługuje wyłączne prawo do hodowli odmian roślin, które zostały wymienione w załączniku do wniosku kierowanego do pozwanego. Lista odmian chronionych wyłącznym prawem wraz ze wskazaniem ich hodowców - podmiotów uprawnionych z tytułu wyłącznego prawa - publikowane są w jawnym rejestrze publicznym (księga wyłącznego prawa) przez Centralny Ośrodek (...) S..

dowód: - diariusz Centralnego Ośrodka (...) numer (...) i (...) – k. 49-127

Pozwany A. B. wnioskiem z dnia 24 kwietnia 2009 roku zwracał się do Agencji (...) – (...) Oddziału (...) we W., o bezpośrednie dopłaty w związku z posiadaniem działkami rolnymi. W roku 2010 wniosek o przyznanie takich płatności nie został przez pozwanego złożony.

dowód: - wniosek pozwanego z dnia 24.04.2009 roku – k. 169-180, 389 – 398,

- pismo (...) z dnia 27.08.2013 roku – k. 388.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa, działając w imieniu własnym i na rzecz zrzeszonych w tej organizacji podmiotów wystąpiła z powództwem o zobowiązanie pozwanego do udzielenia pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania przez pozwanego materiału ze zbioru odmian roślin chronionych wyłącznym prawem jako materiału siewnego. Jako podstawę prawną swojego roszczenia wskazała przepis art. 23a ust. 1-4 ustawy z dnia 26.06.2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2003, nr 137, poz. 1300 ze zm.).

Zgodnie z przywołanym przepisem, posiadacz gruntów rolnych (z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych o powierzchni mniejszej niż 10 ha), albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych, są obowiązani

do przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru odmiany chronionej wyłącznym prawem, jako materiału siewnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Przepis ust. 4 cyt. artykułu określa sposób i zakres udzielania tej informacji w sytuacji, gdy strony w umowie nie określiły odmiennie swoich obowiązków.

Z zebranego przez Sąd materiału dowodowego wynika, że strona powodowa - Agencja (...) Sp. z o.o. w L., jako organizacja zrzeszająca hodowców, o której mowa w art. 23 i 23 c ustawy o ochronie prawnej odmian roślin, jest podmiotem uprawnionym do pozyskiwania od posiadaczy gruntów rolnych informacji dotyczących wykorzystania do materiału siewnego materiału ze zbioru roślin chronionych wyłącznym prawem. Wykładni pojęcia „organizacji hodowców” dokonał na potrzeby regulacji wspólnotowej Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu z dnia 11 marca 2004 roku, zapadłym w sprawie S. T. ((...)) ca W. J. (sygn. C-182/01). W orzeczeniu tym Trybunał uznał, że art. 3 rozporządzenia nr (...) ma na celu umożliwienie posiadaczom odmian chronionych na szczeblu unijnym zorganizowanie się w taki sposób, aby mogli oni skutecznie egzekwować swoje prawa wynikające z art. 14 rozporządzenia nr (...). Oznacza to zatem, że hodowcy mogą podejmować określone działania indywidualnie, kolektywnie, a także przez powołaną do tego organizację.

Jak wynika z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów w postaci odpisu KRS oraz wykazu wspólników, wszyscy wspólnicy tej spółki są hodowcami roślin uprawnych. Powyższa okoliczność pozwala zatem stwierdzić, że strona powodowa zalicza się do organizacji hodowców w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie prawnej odmian roślin.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy bezsporne było, że zrzeszonym w ramach strony powodowej hodowcom przysługuje wyłączne prawo do zbioru odmian roślin chronionych opisanych we wnioskach skierowanych do pozwanego. Inni hodowcy mogą korzystać z nasion objętych tą ochroną na zasadzie tzw. odstępstwa rolnego, to jest po uiszczeniu opłaty licencyjnej. Zatem informacja, o której mowa w art. 23 a ustawy i której udzielenia domagała się strona powodowa, ma zapewnić licencjonowanym hodowcom możliwość kontroli ilości zastosowanego materiału do siewu i wymiaru należnej z tego tytułu opłaty.

Stosownie do treści art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin (zwanej dalej ustawą o o.p.o.r.), posiadacz gruntów rolnych może, za opłatą uiszczaną na rzecz hodowcy, używać materiału ze zbioru jako materiału siewnego odmiany chronionej wyłącznym prawem, jeżeli materiał ten uzyskał w posiadanym gospodarstwie rolnym i użyje go na terenie tego gospodarstwa rolnego, z zastrzeżeniem ust. 3. Z ust. 7 powołanego artykułu wynika, że organizacja hodowców ma uprawnienie do pobierania tejże opłaty na rzecz hodowcy który jest jej członkiem, po zawarciu umowy z tym hodowcą. Tym samym do pobierania opłat uprawnieni są hodowcy oraz ich organizacje przy spełnieniu warunku członkostwa i zawarcia umowy.

Ustalenie wysokości należnej hodowcy opłaty za wykorzystanie odmian chronionych prawem wyłącznym możliwe będzie najczęściej dopiero po uzyskaniu od posiadaczy gruntów informacji dotyczącej tego, czy i w jakim zakresie wykorzystuje on materiał ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy o o.p.o.r., jako materiał siewny. W tym celu ustawodawca w art. 23a ustawy o o.p.o.r. wprowadził regulację, zgodnie z którą posiadacz gruntów rolnych, z wyłączeniem posiadacza gruntów rolnych określonego w art. 23 ust. 3, albo organizacja reprezentująca posiadaczy gruntów rolnych ma obowiązek przekazywania hodowcom albo organizacjom hodowców, na ich wniosek, pisemnej informacji dotyczącej wykorzystania materiału ze zbioru, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, jako materiału siewnego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Z przepisu tego jednoznacznie wynika zatem uprawnienie organizacji zrzeszającej hodowców do żądania określonych w ustawie informacji, mających wpływ na wysokość opłaty licencyjnej za wykorzystanie do materiału siewnego materiału ze zbioru roślin chronionych wyłącznym prawem. Przyznanie organizacji hodowców uprawnienia do występowania z wnioskiem o udzielenie informacji, nie jest uzależnione od zawarcia między tą organizacją a zrzeszonym w niej członkiem stosownej umowy, jak to ma miejsce w przypadku pobierania opłat licencyjnych (art. 23 pkt 7 ustawy o o.p.o.r.).

Tym samym, jak orzekł Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 04 kwietnia 2013 roku w sprawie I ACa 274/13, dla wykazania legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa informacyjnego strona powodowa winna udowodnić, że jest organizacją hodowców

w rozumieniu ustawy oraz że zrzesza ona hodowców, którym przysługują wyłączne prawa do odmian, których dotyczy żądanie. Uprawnienie to jest roszczeniem materialnoprawnym wynikającym z art. 23a ust. 1 u.o.p.o.r. Uznając zatem, że w realiach przedmiotowej sprawy strona powodowa niewątpliwie wykazała powyższe przesłanki, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu przesądził, że stronie powodowej przysługuje legitymacja czynna do dochodzenia roszczenia informacyjnego przeciwko pozwanemu.

Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym Sąd ustalił, że pozwany A. B. był w roku 2009 posiadaczem gospodarstwa rolnego o pow. większej niż 10 ha. W ocenie Sądu, wbrew stanowisku pozwanego wyrażonemu w odpowiedzi na pozew, sam fakt niekorzystania z odmian chronionych, nie wyłącza istnienia po jego stronie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 23a ustawy o o.p.o.r. Obowiązek ten dotyczy bowiem wszystkich posiadaczy gruntów rolnych, z wyłączeniem wyjątków wymienionych w art. 23 ust. 3 ustawy. Sam fakt zatem, że pozwany oświadczył, iż nie prowadził żadnych upraw roślin, sam przez się nie wyłącza udzielenia przez niego na wniosek strony powodowej informacji w tym przedmiocie. W tej sytuacji, obowiązkiem pozwanego było poinformowanie strony powodowej o tym, jaka jest powierzchnia jego działek oraz wskazanie, że nie korzystał on z odmian chronionych w okresie, którego dotyczył wniosek lub też że w roku 2010 roku nie był już posiadaczem takich działek. Udzielenie stronie powodowej żądanej informacji umożliwia jej bowiem ustalenie, czy i ewentualnie w jakim zakresie zrzeszonym w niej hodowcom przysługują opłaty licencyjne za korzystanie z odmian ujętych w zbiorze. Fakt niekorzystania przez pozwanego z odmian chronionych nie przesądza zatem o braku obowiązku informacyjnego, lecz jedynie decyduje o braku podstaw do obciążenia pozwanego jakąkolwiek opłatą licencyjną.

Zakres udzielanej informacji określony został w art. 23a ust. 4 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin. Przepis ten ma zastosowanie w niniejszej sprawie, ponieważ strony nie wiąże żadna umowa, która określałaby odmiennie ich obowiązki. Zgodnie z tym przepisem, pozwany zobowiązany był - na wniosek strony powodowej - do podania informacji, które obejmowały m.in. dane umożliwiające identyfikację posiadacza gruntów rolnych oraz działek rolnych, w rozumieniu odpowiednich przepisów oraz do złożenia oświadczenia o wykorzystaniu bądź niewykorzystaniu materiału ze zbioru odmian roślin chronionych, a w przypadku skorzystania z takiego materiału również do wskazania ilości tego materiału wykorzystanego jako materiał siewny.

Strona powodowa, wykonując swoje uprawnienie w zakresie uzyskiwania powyższych informacji, wysłała pozwanemu wnioski, żądając udzielenia informacji w zakresie wykorzystania przez niego w latach 2009 i 2010 materiału ze zbioru odmian roślin chronionych. Integralną częścią tych wniosków był załącznik obejmujący listę odmian chronionych, do których wyłączne prawo posiadali zrzeszeni w jego organizacji hodowcy wraz z wskazaniem stawek opłaty licencyjnej. Wnioski te spełniały wymogi art. 23 a ust 2 ustawy o ochronie prawnej odmian roślin dotyczące elementów wniosku. Mimo dwukrotnego wezwania, a także ponagleń, pozwany swojego obowiązku nie wykonał.

Podniesione przez pozwanego w odpowiedzi na pozew argumenty, nie mogły wpłynąć na inną ocenę Sądu, gdyż nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Pozwany zarzucił, że w latach 2009-2010 w ogóle nie był właścicielem gruntów rolnych, albowiem 19 listopada 2008 roku zbył je na rzecz osoby trzeciej. W pierwszej kolejności należy podnieść, iż pozwany nie udowodnił w żaden sposób swoich twierdzeń, a co więcej- z informacji uzyskanych z Departamentu Płatności Bezpośrednich Agencji (...) wynika, że A. B. w latach 2004-2009 ubiegał się o przyznanie mu dopłat bezpośrednich w ramach systemów wsparcia bezpośredniego. Powyższe wskazuje w ocenie Sądu jednoznacznie, że we wskazanym okresie pozwany był posiadaczem gruntów rolnych o powierzchni powyżej 10 ha.

Mając więc przytoczone okoliczności na względzie, Sąd uznał roszczenie strony powodowej za zasadne w zakresie żądania udzielenia informacji za 2009 rok i na podstawie wyżej wskazywanych przepisów ustawy z dnia 26 czerwca

2003 roku o ochronie prawnej odmian roślin, nakazał pozwanemu udzielenia informacji, które szczegółowo określone zostały w punkcie I sentencji wyroku.

Z uwagi na cofnięcie przez stronę powodową na rozprawie w dniu 24 października 2013 roku powództwa odnośnie udzielenia przez pozwanego informacji dotyczących roku 2010 i przy braku sprzeciwu na dokonanie takiej czynności ze strony pozwanego, Sąd umorzył postępowanie we wskazanym zakresie (art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c.).

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, mając na uwadze koszty poniesione przez strony w toku postępowania przed Sądem I i II instancji oraz przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Sąd rozdzielił koszty procesu stosunkowo, uwzględniając, w jakiej części żądanie pozwu zostało uwzględnione. O tym zaś, w jakim stopniu strona wygrała lub przegrała sprawę decyduje rezultat przeprowadzonego porównania roszczeń dochodzonych z roszczeniami ostatecznie uwzględnionymi, przy czym porównania tego dokonuje się mając na względzie ostateczny wynik procesu, nie zaś rozstrzygnięcia w poszczególnych instancjach (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 września 2012 roku, I ACa 410/12, LEX nr 1236342; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2011 roku, II CZ 203/10, LEX nr 738399). Należy jednak pamiętać, że przy skutecznym cofnięciu przez powoda pozwu, pozwanego traktuje się jako wygrywającego proces (chyba że cofnięcie pozwu nastąpiło na skutek spełnienia świadczenia w toku procesu). Dlatego też w niniejszej sprawie pozwanemu należy się zwrot kosztów procesu, w zakresie objętym cofniętym powództwem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie III sentencji wyroku.